

lig overbevist om, at det vil være paa Grundighedens Bepostring, at de vil lade Finantslovens Principer behandles fra Begyndelsen af, inden en Comitee-Beretning har kunnet orientere Forsamlingen i Budgettet, og at denne Fremgangsmaade vil være tidspildende, idet Tiden langt bedre kunde anvendes end til den Slags Forhandlinger, som nu ville finde Sted — thi jeg gaaer bestandig ud fra den Forudsætning, at vi maae overholde Regulativets § 14 — og Comiteen langt snarere vilde komme i Virksomhed, ifald man undgik denne første Behandling.

Jeg skal nu tillade mig, men jeg skal ikke opholde Forsamlingen længe, at sige Dem, hvorledes jeg troer, at det vil være rigtigst at behandle Finantsloven. Jeg vilde nemlig meget ønske, at man nu vilde vælge en Behandlingsmaade, der kunde blive den almindelige, og der ogsaa i Fremtiden kunde følges; thi vistnok finde nu ganske overordentlige Omstændigheder Sted, og disse bestaae hovedsageligt deri, at Thinget ikke har kunnet blive sammenkaldt tidligere end 6 a 7 Uger førend Finantsperioden udløber, og paa 7 Uger, kan man sikkert ikke, allermindst første Gang, grundigt gienemgaae en Finantslov; at vi leve i en sværende Tilstand mellem Krig og Fred, og Finantsloven altsaa er beregnet paa en saadan, og at denne støtter sig til flere Skattelove, som endnu ikke ere antagne, ja, tildeels ikke fremlagte. Men dette kan vel berettigede en almindelig Fremgangsmaade med Hensyn til Bedømmelserne af Enkelthederne, men ikke begrundede Rigtigheden af en Behandlingsmaade i det Hele, der i altsald vilde afgive en meget vigtig Præcedens for Fremtiden, saa meget mere, som det udtrykkeligt er paaberaabt af det ærede Medlem for Holbeks Amt lige over for mig, at denne Behandlingsmaade er grundet i et rigtig Princip, der skulde være at følge, ogsaa for Fremtiden. Jeg vilde da ønske, at man vilde vælge den Behandling, at man begyndte med at nedsætte en Comitee til at gienemgaae Finantslovens Enkeltheder, og at denne Comitees Beretning blev Grundlaget for den videre Behandling. Denne Comitee maatte af let forklarlige Grunde være temmeligt talrig; men jeg lægger ikke Vægt paa, om

den kommer til at bestaae af 9 eller af indtil 15 Medlemmer. Dernæst vilde jeg ønske, at dette Udvalg eller denne Comitee vilde blive at betragte som staaende, som skulde behandle alle Sager, der staae i nærmere Forbindelse med Budgettet, og som have Indflydelse paa Indtægt og Udgift, og at, forsaavidt saadanne Sager forekomme, hvis endelige Resultat vel vilde være af stor Betydning for Finantsloven, men med Hensyn til hvilke Sager dog ganske andre end blot finantsfelle Hensyn gjøre sig gjældende, disse vel skulde behandles af andre Comiteer, men at disse Sager dog, forinden de overleveres til Thingets endelige Behandling, skulde meddeles Finantscomiteen, for at denne kunde gjøre sig bekendt med dem og overveie deres Indflydelse paa Finantsloven. Naar saaledes Finantscomiteen havde fuldført sit Arbejde, og kunde forelægge Thinget til Dplysning og Veiledning en i det Enkelte gaaende Beretning om Loven, saa meente jeg, at Sagen skulde komme for til første Behandling, men at denne altid maatte og vilde blive en meget kort Behandling, og som jeg blot ønskede opretholdt for ikke at overtræde Forretningsordenen; thi det ligger i Budgetsforhandlingens Natur, at det især ved denne bliver den anden Forhandling, hvorpaa efter vor Forretningsorden Alting kommer an. Naar De ville overveie det her Antydede, saa ville De finde, saaledes som De maatte oftere ville have Leilighed til, naar De ville gjenkalde i Deres Grindring, hvad jeg har sagt, i Modsetning til hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2det District (Tscherning) har paastaet, at der dog i Grunden taget ikke er saamegen Forskjel i vore Anskuelser, som det kunde synes; thi det ærede Medlem for Holbeks Amt vil have, at Forsamlingen skal opløse sig i en Comitee ved den første Behandling, for at den anden Behandling kan faae sin sande Betydning. Jeg vil, at dette skal opnaaes derved, at en Comitee udvælges, hvis Arbejde kan tjene den anden Behandling til sikkert Grundlag, og jeg tillader mig at sige aabenhjertigt, at jeg troer, at, hvad man har kaldt den engelske Forhandlingsmaade, allermindst er den praktisk rigtige hos os i dette Tilfælde. Lad os betragte et engelsk Underhuus et Dieblif, og lad os betragte